

minister har maattet afvise Henvendelsen med den Bemærkning, at der ikke er Lovhjemmel til at forbedre disse Folks Kaar. Derfor mener jeg, at det maa være opportunt paa det nuværende Tidspunkt og paa nærværende Sted at drage dette Spørgsmaal frem. Og jeg haaber, at den højtærede Finansminister og det høje Ting vil tage velvilligt paa denne Henstilling. De Folk, jeg her tager Sigte paa, er Dragerforeningens Medlemmer under Statsbanerne paa Hovedbanegaarden, Nordbanegaarden og Østbanegaarden, og jeg henstiller til den højtærede Minister og til det Udvalg, som vil faa med denne Sag at gøre, at man vil stille disse Mennesker paa lige Fod med Portører og ligestillede indenfor denne Etat.

Maa jeg dernæst have Lov til at minde om en anden Stand, fra hvilken vi i disse Dage har modtaget Meddelelse om, i hvilken økonomisk farlig Situation dens Medlemmer befinder sig. Under denne Dyrtidsforhandling vil det vistnok ogsaa være rigtigst at tænke paa dem — jeg sigter til Lotterikollektørerne. De oplyser, at Gennemsnittet af deres Indtægter, som jeg ogsaa har undersøgt det, er 1 300 Kr. aarlig; men Staten forlanger, at de skal have en standsmæssig Bolig; de maa ikke bo højere end paa anden Sal, og de skal bo paa et Strøg, hvor Huslejen er ret dyr, o. s. v. Og dette Erhverv betyder ikke en Bindtægt for dem, men er meget ofte et Levebrød for dem, saa at de er henviste til at leve udelukkende af Kollektioner med hundrede, halvandet hundrede eller højst to hundrede Lodder. Hvert Lod giver en Indtægt af 6 Kr., saa det vil ses, at Indtægten bliver henholdsvis 600, 900, 1 200 Kr. o. s. v. Selvfølgelig er der større Kollektioner, nemlig paa halvtredie eller tre hundrede Lodder, saaledes at Gennemsnitsindtægten for Kollektører er 1 300 Kr. Disse Folk kommer nu og beder om at faa deres Kaar forbedret under de nuværende vanskelige Forhold. De anmoder den højtærede Minister og Tingets Medlemmer om at se velvilligt paa dem og forhøje Provisionen fra 5 til 7 pCt. Der er forskellige Veje at komme dem til Undsætning ad. Man kan give dem Dyrtidshjælp, eller man kan forhøje deres Provision, eller man kan forøge Loddernes Antal, saaledes at man derved giver Kollektørerne større Indtægt. Dette sidste var maaske det hensigtsmæssigste, det vilde jo samtidig give Statskassen forøget Indtægt. Jeg anbefaler som sagt meget, at ogsaa dette Spørgsmaal bliver taget op til velvillig Overvejelse i det Udvalg, der ventelig bliver nedsat om Dyrtidslovfor-

slaget. Jeg tror, at der er vægtige Grunde, der taler derfor, Grunde, som jeg ikke kan tænke mig, at den højtærede Finansminister eller dette høje Ting eller Udvalget vil undlade at tage et billigt og retfærdigt Hensyn til.

Asger Karstensen: Jeg vil gerne tillade mig at sige et Par Ord angaaende nogle Sager, jeg paa forskellig Vis er kommet i Berøring med ved Drøftelse af de Spørgsmaal, som vedrører Dyrtidsforanstaltningerne. I det Lovforslag, som her er fremsat for Rigsdagen, mærker man noget af den Tendens, som særkender de Retninger herhjemme, der ikke overfor de Elementer indenfor Lønningsklasserne, der betegnes som Middelklasserne, viser ganske de samme Hensyn, som de viser overfor de egentlige Lønarbejdere. Jeg nævner i denne Forbindelse, at man sætter visse vilkaarlige Grænser for disse Løntillæg; saaledes at visse af Mellemetaterne, der sidder meget haardt i det, og som gennem Tider har faaet en skandaløs lille Løn — f. Eks. Assistenterne —, ikke vil komme ind under de Dyrtidsbestemmelser, der i særlig Grad tilsigter at hjælpe de daarligst stillede. Denne Tendens sporer man ogsaa paa det Punkt, hvor man sætter en Grænse for Forhøjelsen for de Indtægter, der ligger noget oppe. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som det er blevet mig overdraget at fremdrage, og som vedrører ikke Statsfunktionærerne, men de selvejende Institutioner her i Landet, overfor hvilke Staten staar i et særligt Forhold, som formentlig berettiger, at det nævnes i denne Forbindelse. Jeg tænker her paa Aandsvægeanstalterne og deres Personale. Der er indgivet Andragende fra dette om at faa Løntillæg, saaledes at deres Kaar blev nogenlunde antagelige. Paa dette Andragende har man endnu ikke faaet noget Svar fra Ministeriet. Man venter et Svar og haaber at faa et velvilligt Svar. Disse Folks Lønninger er meget smaa, og der er en betydelig Difference mellem disse Lønninger og de tilsvarende Lønninger indenfor Sindssygeanstalterne. Under Behandlingen af dette Spørgsmaal har man gjort mig opmærksom paa § 14 i Dyrtidslovsforslaget, som indeholder den Bestemmelse, at Personer, der modtager Kost af Staten, ikke faar Dyrtidstillæg, idet man regner med, at Dyrtidslovens Bestemmelser vel fortrinsvis er begrundede i de dyrere Levevilkaar, hvad Kosten angaar. Imidlertid er Forholdet dette, at Klæderne og Skotøjet ikke mindst i disse Ballin'ske Tider er steget meget betydeligt i Pris, og de Lønninger, som ydes